

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovéj a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí v Bratislave 21. júna 2017 v trestnej veci **odsúdeného P. K.**, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania vedenej na Krajskom súde v Trnave, sp. zn. 3Ntc/14/2016, z 2. augusta 2016 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Urtost/5/2016, zo 14. septembra 2016, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 13. apríla 2017, sp. zn. 6Ntc/4/2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku sťažnosť **odsúdeného P. K. sa zamietá.**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6Ntc/8/2015, z 30. júla 2015 súd rozhodol tak, že podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona žiadosť odsúdeného P. K., o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Urtost/1/2015, z 8. septembra 2015 súd rozhodol, že podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného P. K. zamietá z dôvodu nesplnenia formálnej podmienky pre možnosť podmienčného prepustenia.

Dňa 24. februára 2017 bola Krajskému súde v Trnave doručená žiadosť odsúdeného P. K. o obnovu konania.

Krajský súd v Trnave na verejnom zasadnutí konanom 13. apríla 2017 uznesením, sp. zn. 6Ntc/4/2017 rozhodol tak, že podľa § 399 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku sa návrh odsúdeného P. K., nar. X., o povolenie obnovy konania proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave pod sp. zn. 6Ntc/8/2015, z 30. júla 2015 odmieta.

Na verejnom zasadnutí, konanom na Krajskom súde v Trnave 13. apríla 2017, po vyhlásení uznesenia, odsúdený P. K. po poučení o opravnom prostriedku po porade so svojou obhajkyňou vyhlásil : „Proti vyhlásenému uzneseniu si sťažnosť nepodávam.“ (č. l. 18). Podania sťažnosti sa vzdal aj zástupca krajskej prokuratúry.

Napriek tejto skutočnosti odsúdený P. K. podal proti uvedenému uzneseniu sťažnosť 18. apríla 2017, ktorú priamo doručil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 24. apríla 2017. Najvyšší súd Slovenskej republiky 4. mája 2017 postúpil sťažnosť odsúdeného P. K. na konanie príslušnému Krajskému súdu v Trnave.

V sťažnosti odsúdený K. uviedol, že sťažnosť podáva písomne priamo na Najvyšší súd Slovenskej republiky, i keď na verejnom zasadnutí sa vyjadril, že sťažnosť nepodáva. Uviedol, že obnova konania smerovala proti rozhodnutiu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3Ntc/14/2016, z 2. augusta 2016. Obnovu konania žiadal z dôvodu jeho prepustenia na slobodu resp. odpustenia dvoch tretín trestu, ktorý mu bol právoplatne uložený na území Rakúskej republiky (15. apríla 2015). Tento termín mu bol posunutý na 19. júna 2016 iba z dôvodu toho, že Slovenská republika uznala iba výkon trestu, sp. zn. 7HV/25/13 P, hoci na území Rakúskej republiky bol uznaný za vinného aj z iných trestných činov. Slovenská republika nemala kompletne informácie o jeho rozhodnutiach na území Rakúskej republiky. V tejto súvislosti poukázal na nález ústavného súdu, sp. zn. PL ÚS 106/2011.

Odsúdený P. K. žiada, aby najvyšší súd rozhodol v jeho prospech a prepustil ho na slobodu.

Sťažnosť odsúdeného P. K. bola najvyšším súdom 1. júna 2017 zaslaná na vyjadrenie Krajskej prokuratúry v Trnave (pretože túto povinnosť si Krajský súd v Trnave nesplnil).

Krajský prokurátor sa v ustanovenej lehote (10 dní) k sťažnosti nevyjadril.

Podľa § 179 ods. 1 Trestného poriadku uznesenie treba oznámiť osobe, ktorej sa priamo dotýka, ako aj osobe, ktorá naň dala svojím návrhom; uznesenie súdu sa oznámi aj prokurátorovi. Oznámenie sa robí buď vyhlásením uznesenia v prítomnosti toho, komu treba uznesenie oznámiť, alebo doručením rovnopisu uznesenia.

Podľa § 185 ods. 1 Trestného poriadku opravným prostriedkom proti uzneseniu je sťažnosť.

Podľa § 185 ods. 2 Trestného poriadku sťažnosťou možno napadnúť každé uznesenie policajta okrem uznesenia o začatí trestného stíhania. Uznesenie súdu alebo prokurátora možno sťažnosťou napadnúť len v tých prípadoch, v ktorých to zákon výslovne pripúšťa, a ak rozhoduje vo veci v prvom stupni.

Podľa § 186 ods. 1 Trestného poriadku ak neustanovuje zákon niečo iné, môže sťažnosť podať osoba, ktorej sa uznesenie priamo týka alebo ktorá na uznesenie dala návrh, na ktorý ju zákon oprávňuje; proti uzneseniu súdu môže podať sťažnosť aj prokurátor, a to aj v prospech obvineného. V prospech mladistvého obvineného môžu podať sťažnosť, a to aj proti jeho vôli, zákonný zástupca, obhajca, orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately; lehota na podanie opravného prostriedku im plynie samostatne.

Podľa § 187 ods. 1 Trestného poriadku sťažnosť sa podáva orgánu, proti ktorého uzneseniu smeruje, a to do troch dní od oznámenia uznesenia, s výnimkou sťažnosti proti uzneseniam podľa § 83 ods. 2; ak sa koná podľa § 204 ods. 1, sťažnosť sa podáva do skončenia skráteného vyšetrovania. Ak sa uznesenie oznamuje tak obvinenému, ako aj jeho zákonnému zástupcovi alebo obhajcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak
a/ nie je prípustná

b/ bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c/ nie je dôvodná.

Nadriadený súd, ktorému súd I. stupňa predložil prejednávajúcu vec na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného najprv skúmal, či v tomto prípade nejde o niektorý z dôvodov uvedených v § 193 ods. 1. Zistil, že odsúdený P. K. na verejnom zasadnutí konanom 13. apríla 2017 výslovne vyhlásil aj za prítomnosti svojho obhajcu, že sťažnosť proti uzneseniu nepodáva. Napriek tomu písomnú sťažnosť proti predmetnému uzneseniu doručil na nepríslušný Najvyšší súd Slovenskej republiky (24. apríla 2017). V sťažnosti okrem iného tiež uviedol (prvá veta) : „Aj napriek tomu, že som slovne vyjadril, že nepodávam sťažnosť voči obnove konania zo dňa 30. marca 2017, sp. zn. 6Ntc 4/2017, ktorá bola robená na Krajskom súde Trnava. Písomne ju podávam a priamo na Najvyšší súd Slovenskej republiky a nie cestou Krajského súdu Trnava“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z vyjadrenia odsúdeného, ktoré urobil po poučení o opravnom prostriedku na verejnom zasadnutí a taktiež z písomného podania, ktoré adresoval na najvyšší súd, nemal žiadne pochybnosti o tom, že odsúdený P. K. ako osoba oprávnená sa výslovne vzdala práva podať sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6Ntc/4/2017. Vyhlásenie o vzdaní sa sťažnosti **je neodvolateľné**. Zaväzuje aj obhajcu obvineného za podmienky, že obvinený nie je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo že jeho spôsobilosť na právne úkony nie je obmedzená.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, nadriadený súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 21. júna 2017

JUDr. Alena Š i š k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová